

Outi Martikainen, Paratiisi kulkurit, 29.5. - 30.8.2015, Keski-Suomen museo

Keski-Suomen museossa 29.5. avautuva Outi Martikaisen tekstiiliteosten näyttelyn nimi Paratiisi kulkurit tulee Astrid Lindgrenin sadusta Rasmus ja kulkuri. Orpopoika löytää ystävän kulkurista. He jatkavat matkaa yhdessä teitä pitkin kulkien etsien Rasmukselle kuvitelmiensa kotia. Kuten sadussa, jokainen lapsi tarvitsee vierelleen rakastavan ihmisen. Tärkeämpää aikaa ei voisi elämässä ollakaan kuin varhaislapsuuden aika, joka vaikuttaa koko loppuelämään. Rauhaa ja luontoa sekä koko inhimillisyyttä kunnioittava ihminen kasvaa noiden vuosien aikana.

Outi Martikainen on valokuvien pohjalta työstänyt tekstiiliteosten mallit ja kutonut ne digitaalisesti ohjatuilla jacquard-kudontalaitteilla. Kuvat rakentuvat yhdistämällä eri sidoksia ja neljää eri sävyistä, punottua polypropeeninarua, joiden rakenteen ja sävyt Martikainen on myös suunnitellut. Kiinnostus jacquard-kudontaan syntyi jo opiskeluaikana halusta siirtyä kuvallisesti monimuotoiseen ilmaisuun ja halusta päästä irtautumaan perinteisten kangaspuiden rajallisuudesta.

Näemmekö itsemme onnellisissa hetkissä lapsista ja eläimistä otetuissa tilannekuvissa, palauttavatko ne mieleemme lapsen itsessämme? "Kävellessäni viime talvena Jyväskylässä omaa koulumatkaani seuraten tuttuja taloja ja katuja iloitsin tuntiessani 8-vuotiaan Outin sisälläni, kävelemässä kovassa pakkasessa aamuvarhaisella kaupungin läpi kouluun. Tai vielä pienemmän Outin, ja äidin huuruavan hengityksen poskillani vuosia aiemmin potkukelkan kyydissä äidin käsivarsien suojassa hänen lykkiessään meitä sisareni kanssa Mäkimatin päiväkotiin."

Useat 50-luvun lapset tunnistavat Pepita-norsun, joka kierteli Suomen tivolin kanssa ympäri maata. Tuohon aikaan tivoli oli näiden Paratiisi kulkureiden turvapaikka, sillä muu maailma oli vielä kovin homogeeninen, ja erilaisuutta siedettiin vain sirkusareenalla. Teoksen värit on sävytetty joka syksy koulun aluksi jaettujen koulutarvikkeiden - lyijykynä, kumi ja sinipunakynä - mukaan. Näyttelyn teosten värimaailma pohjaa muutenkin kauhtuneisiin ja pehmeisiin, räsymattojen sävyihin. Tämä lähes kadonnut värimaailma on osa suomalaista kulttuurihistoriaa, aikaa jolloin kaikki materiaali Suomessakin käytettiin kekseliäästi loppuun saakka.

Outi Martikainen on valmistunut tekstiilitaiteilijaksi Taideteollisesta korkeakoulusta vuonna 1999. Tekstiilitaiteilijat TEXO ry:n Vuoden tekstiilitaiteilijaksi valintaan vuonna 2006 vaikutti Martikaisen urauurtava yhteistyö arkkitehtien kanssa, josta mainittakoon Kone Oyn pääkonttorin ja Opetushallituksen virastotalon julkisivujen pinnat. Hän asuu ja työskentelee Helsingissä, mutta on kasvanut lapsuutensa ja nuoruutensa Jyväskylässä, mistä viittaukset järvimaisemiin, luonnon läsnäoloon ja Veljeys-työn ralliautoon, "se isän onnen tunne, kun hän ajoi hienolla ranskalaisella autolla keskellä suomalaista 50-luvun maalaismaisemaa".

Yhteydenotot: Outi Martikainen, martikainen@outi.info, +358 45 6383 623, www.outi.in + [Museon tiedottaja](#). Kuvamateriaali pyydettyä.